

Sygn. akt: III U 571/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy I Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 maja 2013 r. w O.

sprawy z odwołania K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.02.2013r. znak (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. C. prawo do emerytury od 02.03.2013r.,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

K. C. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 14.02.2013r., nr (...), odmawiającej mu prawa do emerytury. Wskazał, że organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach niesłusznie nie zaliczył mu okresu zatrudnienia na stanowisku spawacza w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 01.11.1974r. do 14.08.1991r.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że odwołujący na dzień 01.01.1999r. wykazał okres pracy wynoszący łącznie 30 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie wykazał jednak 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 01.11.1974r. do 14.08.1991r., ponieważ przedstawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez przechowawcę dokumentów po zlikwidowanym (...), tj. przez (...) Sp. z o.o. w M. M..

Biorąc powyższe pod uwagę organ rentowy stwierdził, że K. C. nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, dlatego zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. C. w dniu 01.02.2013r. w Oddziale ZUS w P. Inspektoracie w M. złożył wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po jego rozpoznaniu ZUS w dniu 14.02.2013r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a nadto nie rozwiązał stosunku pracy.

Z akt ZUS wynika, że organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. ogólny okres pracy wynoszący 30 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych. Do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono zaś żadnego okresu zatrudnienia, a w szczególności okresu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 01.11.1974r. do 14.08.1991r. ZUS wskazał bowiem, że przedstawione przez odwołującego świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione nie przez pracodawcę, lecz przez przechowawcę dokumentów, tj. przez (...) Sp. z o.o. w M. M..

Zdaniem Sądu odwołanie K. C. od decyzji ZUS z 14.02.2013r. jest zasadne.

K. C. urodził się w dniu (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zdaniem Sądu w świetle powyższych przepisów K. C. spełnia przesłanki do uzyskania prawa do emerytury, gdyż osiągnął wymagany wiek oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy. Wprawdzie odwołujący jest członkiem OFE, lecz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Przedmiotem sporu było jedynie ustalenie, czy okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. od 01.11.1974r. do 14.08.1991r. jest okresem pracy w szczególnych warunkach, zaś od uwzględnienia tych okresów było uzależnione rozstrzygnięcie w sprawie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przed Sądem ubezpieczeń możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień do emerytury wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995 r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239).

Na okoliczność pracy K. C. w spornym okresie Sąd dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego w charakterze strony oraz dowód z dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych odwołującego i aktach kapitału początkowego. Sąd w toku postępowania ustalił, iż akta osobowe K. C. są obecnie przechowywane w Archiwum Państwowym Dokumentacji Osobowej i Płacowej w M., zwrócił się o ich nadesłanie, do chwili zamknięcia rozprawy nie zostały one jednak nadesłane.

K. C. na okoliczność pracy w Przedsiębiorstwie (...) w M. złożył świadectwo pracy, wystawione w dniu 30.08.1991r., z którym wskazano, że w w/w zakładzie był zatrudniony w okresie od 01.09.1968r. do 14.08.1991r., w tym jako pracownik młodociany w okresie od 01.09.1968r. do 24.06.1971r., a następnie jako ślusarz od 25.06.1971r. do 30.10.1974r. i jako spawacz od 01.11.1974r. do 14.08.1991r. Wskazano też, że w okresie od października 1972r. do października 1974r. odbywał on służbę wojskową. Świadectwo to znajduje się w aktach kapitału początkowego.

Odwołujący złożył nadto w ZUS świadectwo pracy w szczególnych warunkach, w którym wskazano, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. w okresie od 01.11.1974r. do 14.08.1991r. pracował on na stanowisku spawacza, wymienionym w wykazie A dziale XIV poz. 12 stanowiącym załącznik nr 1 do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wyżej wskazane świadectwo pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez (...) Sp. z o.o. w M. M., który był tylko przechowawcą dokumentacji osobowej (...), nie miał więc formalnych uprawnień do wystawiania świadectw pracy, dlatego organ rentowy nie uwzględnił tego świadectwa jako dowodu poświadczającego pracę w szczególnych warunkach.

K. C. przesłuchiwany na okoliczność zatrudnienia w (...) zeznał, iż początkowo był zatrudniony jako uczeń nauki zawodu uczęszczając do szkoły przyzakładowej, następnie pracował jako ślusarz i został powołany do odbywania zasadniczej służby wojskowej. Z zeznań odwołującego wynika nadto, iż po powrocie z wojska został zatrudniony na stanowisku spawacza i tę pracę wykonywał do końca zatrudnienia w (...), a po likwidacji tego zakładu również u następnego pracodawcy, tj. (...) Sp. z o.o. w M. M..

Odwołujący pytany o czynności wykonywane na stanowisku spawacza w (...) zeznał, iż w zakładzie spawał konstrukcje stalowe: elementy do dźwigów-żurawi i metalowe formy dla zakładów produkujących elementy betonowe dla budownictwa. Zeznał, iż pracował w brygadzie ze ślusarzami, ślusarze szepiali elementy metalowe punktowo – heftowali, a następnie spawacze, w tym on, spawali po całości.

Zdaniem Sądu w/w zeznania w całości zasługują na wiarę, gdyż są spójne, logiczne i tworzą logiczną całość z danymi wynikającymi ze złożonymi do ZUS świadectwami pracy, w tym ze świadectwem wystawionym w dniu 30.08.1991r. przez pracodawcę odwołującego, tj. (...). Świadectwo to zostało wystawione bezpośrednio po ustaniu zatrudnienia, zawiera wszystkie wymagane dane i jest wiarygodnym dokumentem. W ocenie Sądu wiarygodnym dokumentem jest też świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Wprawdzie zostało ono wystawione przez podmiot nie mający formalnie do tego uprawnień, lecz przechowujący akta osobowe odwołującego, a więc mający dane na temat przebiegu zatrudnienia odwołującego.

W ocenie Sądu K. C. po odbyciu zasadniczej służby wojskowej pracę na stanowisku spawacza rozpoczął w dniu 05.11.1974r. Wynika to z pisma (...) z dnia 22.02.2002r., znajdującego się w aktach kapitału początkowego odwołującego.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności Sąd uznał, że do pracy w szczególnych warunkach należy K. C. zaliczyć okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w M. w charakterze spawacza od dnia 05.11.1974r. do dnia 14.08.1991r. (16 lat, 9 miesięcy i 9 dni).

Z treści Wykazu A Dział XIV poz. 12, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

wynika, że prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym zaliczone zostały do prac w szczególnych warunkach. Także z treści wykazu A Działu XIV, poz. 12, pkt 8 Zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty wynika, że prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym są pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu tego Zarządzenia.

K. C. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury, wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, osiągnął wiek 60 lat oraz złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 14.02.2013r. i przyznał K. C. prawo do emerytury począwszy od dnia (...), tj. dnia ukończenia 60 lat.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego, co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (wyrok SN z dnia 28.04.2010 r, II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dowodami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) w M. w spornym okresie jako pracy w szczególnych warunkach. Przedłożone przez odwołującego świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach zostało wystawione przez nieuprawniony do tego podmiot, co skutkowało koniecznością przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu ustalenia rodzaju wykonywanych przez niego czynności. Z tych względów Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.